

Udvalget ser dog bort fra, at indgrebene fra dansk side i 1992 og 1993 med krav om voldsomme skatteforhøjelser måske var mere årsag til krisens dybde end nedgangen i vores fiskebestande. Jeg nævner dette, fordi de efterfølgende skattelempelser, som Lagtinget har gennemført, er gået hånd i hånd med en forbedring af økonomien. Husk på, at Færøerne har bevaret en positiv handelsbalance, et overskud på betalingsbalancen, der endda er større end bloktilskuddet, at vi har oplevet et fald i nettogælden til udlandet, der vil være vendt til et nettotilgodehavende om kun 2 år, samt at vi har et overskud på lagtingsbudgettet 2 år i træk og 2 år før aftalt tid med regeringen.

I december måned i fjor tilbagebetalte landsstyret et obligationslån, 310 mio. kr., og vi har besluttet først til næste år at ville tilbagebetale den del af gælden til staten, der forfalder næste år, nemlig ca. 200 mio. kr.

Det, som udvalget ellers udtaler om Færøerne offentlige økonomi, er traditionelt Keynesiansk, det vil sige, at det er en læresætning i blandingsøkonomi, men jeg må beklage, at udvalget så uoriginalt og så socialistisk skriver, at skatte- og afgiftslettelserne i 1996-97 har svaret til et provenutab på 300 mio. kr., når den eneste beviselige kendsgerning er det modsatte, nemlig en provenuvækst i takt med skattelettelser.

Det færøske finanslovsforslag for 1998 er stort set uforandret fra det i år og fra den førte politik. Det har en vækst i offentlige udgifter på kun 1 pct. sammenlignet med en vækst i bruttonationalproduktet, der er fem gange så stor.

Landskassens budget viser et overskud i år på ca. 160 mio. kr., det vil sige et overskud på 4 pct. af budgettet, mens jeg mener, at Folketingets budget også i år viser et underskud, og det kan vi på Færøerne med en vis ironi selvfølgelig beklage.

De færøske kommuner har også et samlet overskud på 15 pct. af deres samlede budget i år. Den samlede offentlige nettogæld til udlandet er faldet fra 140 pct. af bruttonationalproduktet i 1993, det år, hvor den danske besættelse af Færøerne, som jeg har valgt at kalde det, med denne regerings deltagelse skete, og vi er kommet ned på en udlandsgæld på 95 pct. af bruttonationalproduktet.

Udvalget anbefaler en langsigtet plan for afvikling af den færøske offentlige gæld gennem en stram styring af de samlede offentlige udgifter. Der må overordnes yderligere skatte-

nedsættelser. Som borgerlig ansvarlig for det nuværende landsstyres politik kan jeg kun være enig i den stramme styring på udgiftssiden. Det er rigtigt, og den må holdes.

Men på det skattepolitiske område vil jeg understrege, at vi i Lagtinget er i gang med en stille skattepolitisk revolution med sænkning af marginalsatten fra 67 pct. ned til 50 pct. efter 3 år, en nedbringelse af skattestigningen især på de lavere indkomster, en sænkning af skatteloftet fra 54 pct. til 50 pct. og en afskaffelse af momsen på boligbyggeri og vedligeholdelse.

Denne frisindede skatteafgiftspolitik gør, at det går lidt bedre i den færøske økonomi. Men det, som stadig går skidt på Færøerne, er de tiltag, som den danske regering påtvang os fra 1992 og fremefter, f.eks. Finansieringsfonden af 1992, der lever en sovende tilværelse.

Vi har stadig en monopolbank, der er overhalet af sparekasserne både i ind- og i udlån. Vi har en erhvervsudviklingsfond, som Lagtinget dog endelig har omlagt fra dens oprindelige fordækte form som den danske regerings forlængede arm ind i færøsk erhvervsliv.

Og så håber jeg, at det tiltænkte monopolselskab, Føroya Fiskavirking, bliver delt op i enkelte virksomheder.

Disse nævnte danske opfindelser må vi koncentrere os om at få fjernet, og jeg håber, at vi får hjælp fra den danske regering.

Udvalget undlader ejendommeligt nok at udtale sin mening om den del af den færøske økonomi, som stadig nødlider under de dårlige danske løsningsmodeller, som jeg lige har nævnt.

Udvalget kritiserer kun de ting, som det bilder sig ind er forkerte, ofte fordi de er udtryk for en god borgerlig politik i Lagtinget, som udvalgets nationaløkonomer af Keynesiansk herkomst ikke forstår.

Færøerne har fra sidst i 1970'erne haft meget høje hyreprocenter, som før finansieredes af offentlige støtteordninger. Denne skævhed forsøger vi nu at rette ved at sænke fiskerskatten, men også dette modsatte udvalget sig, selv om Danmark har en støtteordning med et dagtilskud til fiskere, som egentlig er større end den skattelettelse, som vi prøver at få indført for at forhindre vore fiskere i eller overtale dem fra at flytte til Norge, Grønland, Island og Danmark.

Vi færinger må gøre os klart, at vi må prøve på at indrette vores økonomi som et lavt skateland, der fører en langsigtet, ansvarlig og sta-